

гласање за листу не може да буде успешно као и оно где се гласа за личност. Јер када се гласа за листу, онда може да се догоди да ту „прође“ и појединац који не заслужује да буде изабран, што код већинских избора, где се примењује појединачно гласање, не може да се догоди јер се ту има у виду конкретна личност – једна или више њих. Велики критичар пропорционалног система је и наш великан Слободан Јовановић који износи више аргумената на штету него у корист овог система. Тако он тврди да пропорционалисти погрешно схватају и само учешће у изборима када мисле да бирачи који не победе са својим кандидатима и не учествују у изборима, што није тачно јер су и они пуштени да гласају, а друга је ситуација што нису успели са својим кандидатима. Исто тако, по Слободану Јовановићу, пропорционалисти су у заблуди када верују да воља парламента треба да се поклапа са вољом бирачког тела, што модерна држава представничког типа демантује јер у њој посланици нису представници својих бирача с обзиром да су више зависни од политичких странака и њихове функције него од бирачког тела. Уз то и тежња пропорционалиста да од парламента начине смањену слику бирачког тела, по Слободану Јовановићу, не одговара природи парламентарних избора јер у парламенту ни по каквом изборном систему не могу да буду представљена сва мишљења која у бирачком телу постоје. У парламенту ће увек бити представљена само она мишљења која су организована као политичке снаге – која не носе појединци него групе и то оне највеће чији се утицај и највише осећа у друштвеном животу. Но и поред својих мана, пропорционални систем је данас у експанзији јер је више у духу плуралистичке демократије у којој постоји више странака – вишестраначки систем док већински избори подстичу смањивање странака и воде двостраначком систему.

в) Мешовити систем

Пошто и већински и пропорционални систем имају својих мана, као најбоље решење за расподелу представничких мандата се предлаже мешовити систем који представља комбинацију једног и другог. Са мешовитим системом се добија компромисно решење јер се узима оно што је добро и у једном и другом систему расподеле мандата.

Захваљујући овој комбинацији се применом пропорционалног система постиже идеал правде док примена већинског система погодује формирању чврсте парламентарне већине. Тако слабост пропорционалног